

Noves reflexions crítiques del país

La Universitat de València presenta el **segon volum** de la trilogia «País Valencià, segle XXI. Noves reflexions crítiques» amb la incorporació de la veu femenina al debat sobre el futur polític del territori i d'una generació que va no viure la Transició

T. RODRÍGUEZ

● «L'acollida que ha trobat el primer volum d'aquests quaderns ha confirmat que existeix un espai per al debat que valia la pena explorar i estimular. En efecte, sota l'aparència del predomini i l'hegemonia d'un discurs monocromàtic que cancel·la els grans temes de la represa nacional del País Valencià, o de l'adaptació subalterna i resignada, persisteix un fort corrent d'opinió discordant», expliquen en la presentació de la segona part els editors del llibre, Gustau Muñoz, Antoni Furió i Pau Viciano.

Mai no és fàcil ser la segona part de... I més, si es tracta de superar, o com a mínim, aconseguir mantindre l'èxit de l'antecessor. I això és el que passa amb el segon volum de la trilogia «País Valencià. Segle XXI. Noves reflexions crítiques». La qualitat de les reflexions aportades en el primer volum, que tantes adhesions i crítiques ha rebut, deixava el llistó molt alt per als qui han acceptat en aquesta ocasió plasmar els seus pensaments sobre el futur polític del territori. I això és nota. Els autors estan condicionats pels escrits anteriors i, potser per això, moltes de les actuals aportacions redunden sobre temes a bastament tractats, com la destrucció del territori, la persecució de la llengua, l'enfonsament d'un model econòmic amb incidència especial en les estructures econòmiques valencianes, la necessitat

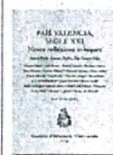
Els autors insisteixen en la unitat nacional per la futur pròxim. / ARXIU

de reflexionar sobre Fuster però sense renunciar-hi...

Potser, una de les novetats més destacables d'aquest text és la incorporació de dones al debat —que no sempre implica una millora—, totes elles, Rosa Serrano, Rosa Solbes, Carme Miquel i Mavi Dolz destacades per la seua contribució al redreçament cultural de les últimes dècades del país. «No ens queda més remei

que seguir arrengrats amb l'entusiasme. Que seguir traient punta a la nostra fe històrica amb el País. Cal seguir fomentant àmbits de reflexió i buscar recursos innovadors per comunicar el resultat d'aquestes reflexions», indica l'editora Serrano. En el que potser un dels últims treballs de la ja desapareguda Mavi Dolz, es torna a insistir en la necessitat d'avançar de la mà de Catalunya

EL LLIBRE

«PAÍS VALENCIÀ, SEGLE XXI. NOVES REFLEXIONS CRÍTQUES»

AUTORS: VICENT OLMOS, JULI PERETÓ, RAFA XAMBÓ, FRANCESC ESTEVE, ROSA SERRANO, CARMÉ MIQUEL, ROSA SOLBES, MANUEL AL CARAZ, VÍCTOR MACEDA, VICENT USÓ, XAVIER ALIAGA, MAVI DOLZ, J. J. PÉREZ BENLLOC, JOSEP SORRIBES, MARCBALDÓ, ENRIC BALAGUER, IGNASI MORA, JOSEP LLUÍS GÓMEZ MOMPART, XIMO PUIG, MANUEL JARDÍ I V. ROSSELLÓ

Aquest és el segon volum de la trilogia que planteja a experts de diversos àmbits quin serà el futur del País Valencià. En aquesta edició trobareu com a novetats la veu de quatre dones i també la de gent més jove que escriu sense el condicionament d'haver viscut la Transició. El tercer llibre, que encara està confeccionant-se, completarà el debat amb aportacions tan interessants com aquestes.

cap a un País Valencià més modern. I destaca el paper que pot desenvolupar l'Institut Ramon Llull. «És l'exemple de com es pot treballar des de la política cultural per donar-nos a conèixer arreu, i assolir el reconeixement que ens pertoca», afirma Dolz. «El País Valencià és un país amb recursos, amb gent, amb problemes. Un país ocupat per la dreta on parlar sobre la terra, el finançament, la cultura, l'economia o un urbanisme racional és una suspensió imperiosa», assegura Dolz.

L'altra perspectiva nova que s'aporta al debat és la d'una generació que no participa activament en la Transició. El periodista i escriptor, Xavier Aliaga, posa veu a tants joves que mai no van viure els anys de la il·lusió de la represa del país però que ara representen una nova esperança. «Mai no hem tingut una nòmina de narradors, poetes i assagistes tan extensa en qualitat i quantitat. I sí; es tracta d'una generació menystinguda, que no té els lectors que es mereix, ni ací ni a Catalunya. I això és transportable a d'altres àmbits», adverteix Aliaga.

Això no obstant, el to positiu i confiat domina quasi tots els textos en què es lloa la resistència i la lluita de la societat civil i es critica l'actitud de l'oposició. «Perdre la por a la veritat: aquesta és la qüestió que tenen pendents els polítics que es volen realment valencians», exigeix Josep Iborra.